

Sygn. akt **XXVI GC 1223/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Bartosz Jakub Janicki
Protokolant –	Dariusz Rosłon

po rozpoznaniu 22 stycznia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy ze skargi **M. G. i L. K. (1)**

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

o uchylenie wyroku sądu polubownego-Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. z dnia 15 września 2014r. wydanego w sprawie o sygn. akt (...)

1. oddała skargę;
2. zasądza od M. G. i L. K. (1), na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 1217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Bartosz Jakub Janicki

XXVI GC 1223/14

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2014 r. M. G. i K. K. złożyli skargę o uchylenie wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. z 15 września 2014r. sygn.. akt (...) przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., w której wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący podnieśli:

Strony zawarły umowę sprzedaży w której spory z niej wynikłe oddały pod rozstrzygnięcie Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W.. Po upływie ok. roku powstał spór co do stanu jednego z podnośników będących przedmiotem umowy. Przeciwnik wytoczył powództwo przed Sądem Arbitrażowym.

Wyrokiem z dnia 15 września 2014r. Sąd Arbitrażowy zasądziła na rzecz (...) sp. z o.o. w W. kwotę 126.562,00 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 marca 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 35.963,00 zł tytułem opłat arbitrażowych,

kwotę 3950 zł tytułem kosztów opinii biegłego i kwotę 10.000,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wyrok jest ostateczny.

W ocenie skarżących doszło do pozbawienia uprawnionych możliwości obrony ich praw przed sądem polubownym w postępowaniu, jakie toczyło się przed Sądem Arbitrażowym oraz naruszona została zasada równouprawnienia stron w postępowaniu, co wypełnia przesłanki uchylecia tego wyroku na zasadzie art. 1206 § 1 pkt 2 alternatywa druga i pkt 4 alternatywa druga kpc.

Skarżący jako pozwani zawnioskowali szereg wniosków dowodowych jednakże na pierwszej rozprawie wnioski te zostały oddalone.

Na dalszym etapie postępowania wyszły na jaw nowe okoliczności w związku z toczącym się postępowaniem przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn.. XIV GC 559/13/BS – okoliczności te dotyczyły procesu produkcyjnego spornej maszyny – wnioski dowodowe pozwanych zostały oddalone.

Powyższe świadczy o braku równouprawnienia stron w postępowaniu, co jest podstawową zasadą postępowania arbitrażowego. Naruszenie zasad równouprawnienia stron polegało na pomijaniu kluczowych wniosków dowodowych Skarżących przy jednoczesnym oparciu się na twierdzeniach przeciwnika. W sprawach toczących się przed Sądem Arbitrażowym i Sądem Okręgowym w K. zapadły odmienne rozstrzygnięcia oparte na tym samym stanie faktycznym

Zdaniem skarżących wskazane okoliczności uzasadniają żądanie uchylecia wyroku Sądu Arbitrażowego (k. 3-6).

W dniu 15 lipca 2015r. złożono odpowiedź na skargę S. sp. z o.o. z siedziba w P. wniosła o oddalenie skargi zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu strona podniosła: Skarżący jako podstawę prawną skargi o uchylecie wyroku Sądu Arbitrażowego wskazali „naruszenie art. 1206 § 1 pkt 2 i pkt 4 alternatywa druga KPC w związku z art. 1183 KPC”. Przeciwnik podnosi, iż taka redakcja zarzutu jest mało czytelna, jednak domniemywa, iż Skarżący mieli na myśli wskazanie jako podstawy prawnej skargi art. 1206 § 1 pkt 2 kpc oraz alternatywnie art. 1206 § 1 pkt 4 kpc w zw. z art. 1183 kpc. Pomimo, że kpc wskazuje pozbawienie możliwości obrony praw i naruszenie podstawowych zasad postępowania są to dwie różne podstawy uchylecia wyroku sądu polubownego to skarżący traktują te okoliczności zamiennie. Przeprowadzając wywód skarżący stawiają zarzut naruszenia prawa do obrony, wskazują argumenty w tym zakresie by następnie stwierdzić, że doprowadziło to do naruszenia podstawowych zasad postępowania.

Zasadnicze zarzuty skarżących koncentrują się na tym, że zawnioskowali oni o przeprowadzenie szeregu dowodów, w szczególności dowodów osobowych w postaci zeznań świadków i stron, jednakże wnioski te zostały oddalone. Wszystko to zdaniem skarżących świadczy o braku równouprawnienia stron w postępowaniu, które jest podstawową zasadą postępowania arbitrażowego. Zdaniem skarżących, naruszenie zasady równouprawnienia stron polegało na pomijaniu kluczowych wniosków dowodowych skarżących przy jednoczesnym oparciu się na twierdzeniach przeciwnika, którego wnioski dowodowe w przeważającym stopniu (rzekomo) zostały dopuszczone i przeprowadzone. W ocenie skarżących oddalenie ich wniosków dowodowych nie mieści się w ramach zasady swobodnej oceny dowodów - dowody oferowane przez skarżących (mające wykazać bezpodstawność roszczeń przeciwnika) zostały a priori ocenione jako zbędne dla rozstrzygnięcia.

W ocenie przeciwnika przedstawiony w skardze przebieg postępowania dowodowego przed Sądem Arbitrażowym, a w szczególności twierdzenia o oparciu rozstrzygnięcia na wnioskach dowodowych S. (i jednoczesnym pominięciu wniosków skarżących) nie znajduje odzwierciedlenia w przebiegu postępowania arbitrażowego. Nie jest prawdą jakoby Sąd Arbitrażowy oddalił (wyłącznie lub też

w przeważającej mierze) tylko wnioski dowodowe skarżących.

W rzeczywistości, na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2014 roku oddalone zostały osobowe wnioski dowodowe obydwu stron (dot. przesłuchania świadków i stron). Sąd Arbitrażowy zrezygnował z zaproponowanych przez obie strony osobowych wniosków dowodowych uznając, iż stan sprawy jest dostatecznie wyjaśniony za pomocą innych wniosków dowodowych (opinii rzeczoznawców).

Zdaniem K. P. i W. Ż. (Sądownictwo polubowne, s. 94) pozbawienia strony możliwości obrony praw należy rozumieć w znaczeniu ścisłym. Odrzucenie więc przez sąd polubowny zaoferowanego przez stronę dowodu dlatego, że dowód ten uznany został za zbędny, nie stanowi pozbawienia możliwości obrony. Badanie zaś przez sąd państwowy, czy słusznie uznano dowód za zbędny, byłoby wkroczeniem w meritum sprawy, co jest niedostępne dla sądu państwowego.

Jeżeli nieuwzględnienie pewnej części obrony strony ma w motywach wyroku sądu polubownego merytoryczne wytłumaczenie, mianowicie wyrok wyjaśnia przyczyny, dla których sąd uznał tę obronę za nieistotną, to zarzut strony pominięcia przez sąd jej obrony dotyczy

w rzeczywistości nie pogwałcenia przepisów w postępowaniu

i wyrokowaniu, lecz godzi w materialną ocenę sporu, kontrola zaś tej działalności sądu polubownego jest na skutek skargi niedopuszczalna (C III 44/38). Teza z orzeczenia SN powołana przez J. J. Litauera i W. Świąćickiego, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. T. 4, Wyd. 5, Warszawa 2013

Uniemożliwienie obrony polega na daniu w ramach stosowanej procedury stronom sposobności do zaznajomienia się z oświadczeniami strony przeciwnej i do udzielenia na nie odpowiedzi (C III 430/35). Teza z orzeczenia SN powołana przez J. J. Litauera i W. Świąćickiego, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. T. 4, Wyd. 5, Warszawa 2013

Sąd Apelacyjny w Katowicach - V Wydział Cywilny w wyroku z dnia 21 października 2014 r. V ACa 266/14 zwraca uwagę, iż:

Pozbawienie strony możliwości ochrony swych praw w postępowaniu przed sądem polubownym ma miejsce wówczas, gdy naruszona zostaje zasada równości stron, jedna ze stron nie zostaje wysłuchana i nie ma możliwości ustosunkowania się do dowodów i twierdzeń przedstawianych przez stronę przeciwną. Z tych względów nie można utożsamiać każdego przypadku niedopuszczenia przez sąd polubowny dowodów wnioskowanych przez stronę z pozbawieniem jej możliwości obrony, ma ono bowiem miejsce dopiero wówczas, gdy strona nie ma żadnej możliwości przedstawienia i wykazania własnych racji.

Sąd Apelacyjny w Warszawie - I Wydział Cywilny w wyroku z dnia 14 czerwca 2012 r. I ACa 1241/11 wyjaśnia, iż:

Odrzucenie przez sąd polubowny zaoferowanego przez stronę dowodu dlatego, że dowód ten został uznany za zbędny, nie stanowi pozbawienia strony możliwości obrony. (...) Podkreślić należy przy tym, iż oddalone zostały wnioski dowodowe w zakresie dowodów osobowych obu stron, a więc nie doszło do naruszenia wynikającej z art. 1183 KPC zasady, iż równego traktowania.

Szczególnie istotny jest pogląd zawarty w ostatnim ze wskazanych wyżej wyroków, gdyż wprost da się on odnieść do sytuacji, jaka miała miejsce toku postępowania przed sądem polubownym, gdzie na rozprawie w dniu 24 czerwca 2013 r. sąd polubowny oddalił wszystkie osobowe wnioski dowodowe obydwu stron. Trudno jest przyjąć, że w takiej sytuacji jedna ze stron była przez sąd polubowny faworyzowana i nie została zachowana równość stron w toku postępowania. Sąd Arbitrażowy na rozprawie w dniu 24 czerwca 2014 roku oraz w pkt VIII wyroku szczegółowo wyjaśnił przyczynę oddalenia wszystkich osobowych wniosków dowodowych obu stron, wskazując iż stan techniczny podnośnika wynika z innych środków dowodowych a w szczególności tj. z przeprowadzonych ekspertyz. Podkreślenia wymaga, że chodzi tu o ekspertyzy przedprocesowe sporządzone przez obydwie strony tj. i przez skarżących i przez przeciwnika. Kluczowe ustalenie obydwu ekspertyz było zgodne tj. że podnośnik nie był nowy.. Oddalenie wniosku dowodowego skarżących z przesłuchania świadka A. A., dokonane postanowieniem Sądu Arbitrażowego z dnia 9 września 2014 roku zostało szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu wyroku Sądu Arbitrażowego - rozdział VII i VIII uzasadnienia. Działanie takie

mieściło się w ramach kompetencji sądu polubownego do oceny zgłoszonych wniosków dowodowych a jednocześnie było podtrzymaniem stanowiska, przyjętego na rozprawie w dniu 24 czerwca 2013

Zarzut pozbawienia możliwości obrony praw, jest konsekwencją naruszenia zasady równouprawnienia stron. Skarżący opierając się na zacytowanej w skardze wypowiedzi A. S. (Arbitraż Handlowy, System Prawa Prywatnego t. 8, Warszawa 2010) wskazuje, że „pozbawienie strony możliwości obrony swoich praw w postępowaniu przed sądem polubownym ma miejsce wówczas, gdy naruszona zostaje zasada równości stron, jedna ze stron nie zostaje wysłuchana i nie ma możliwości ustosunkowania się do dowodów i twierdzeń przedstawionych przez stronę przeciwną”.

Skarżący nie wykazali aby nie mieli możliwości wypowiedzenia się co do argumentów strony przeciwnej. Wręcz przeciwnie skarżący nie tylko mieli możliwość złożenia odpowiedzi na pozew, ale z niej skorzystali, uczestniczyli także w posiedzeniach sądu i składali pisma procesowe, które przez sąd polubowny były oceniane.

Jakkolwiek pominięte osobowe wnioski dowodowe skarżących zostały przez niech określone w skardze jako kluczowe, nie zmienia to faktu, że Sąd Arbitrażowy miał prawo uznać je za nieistotne (zbędne) i ustalić stan faktyczny na podstawie innych środków dowodowych. Odmowa uwzględnienia wniosków skarżących została przez Sąd Arbitrażowy wyjaśniona. W efekcie, postawiony w skardze zarzut pozbawienia możliwości obrony praw sprowadza się tylko do merytorycznego kwestionowania oceny zasadności postanowień dowodowych sądu polubownego tj. czy zasadnie czy też nie pominięto zaproponowany przez skarżących wniosek dowodowy. Jak wskazano powyżej badanie takich decyzji sądu polubownego nie jest w niniejszym postępowaniu dopuszczalne gdyż na gruncie przepisów kodeksu postępowania cywilnego sąd powszechny nie jest władny merytorycznie oceniać wyroku sądu polubownego a może go uchylić jedynie w wyjątkowych przypadkach wskazanych w art. 1206 kpc.

Odnosząc się do podniesionej w skardze kwestii, iż Sąd Okręgowy w Katowicach w wyroku z 16 grudnia 2014 roku (XIV GC 559/13/BS) ustalił, iż podnośnik sprzedany S. przez skarżących był podnośnikiem nowym pozostaje bez znaczenia dla merytorycznej poprawności wcześniejszego wyroku Sądu Arbitrażowego z 15 września 2014 roku. Przepisy regulujące skargę o uchylenie wyroku sądu polubownego nie odnoszą się do kwestii wyroków innych sądów poza oczywistym przypadkiem wskazanym w art. 1206 § 1 pkt 6 kpc tj innego prawomocnego wyroku w tej samej sprawie między tymi samymi stronami. Oczywiście wyrok Sądu Okręgowego nie dość że jest nieprawomocny to jeszcze nie zapadł między tymi samymi stronami ani nie dotyczy tej samej sprawy. Najpewniej wyrok ten w jakiś sposób dotyczył oceny czy podnośnik był nowy, jednak jest to tylko ocena co do faktu a nie ocena co do prawa. Ustalenia faktyczne poczynione w innej sprawie, między innymi stronami nie wiążą sądów w innych sprawach. Na marginesie zauważyć jedynie należy, że skarżący w zależności od sądu i postępowania prezentują dwie sprzeczne postawy. W toku postępowania przed sądem polubownym jak i w obecnej skardze twierdzą, że podnośnik był nowy. Składając pozew przed Sądem Okręgowym w Katowicach twierdzili, że podnośnik był używany (vide str. 4 uzasadnienia skargi).

Na zakończenie Na podstawie zaoferowanych zarówno S. jak i skarżących wniosków dowodowych (m.in. sporządzona na zlecenie skarżących ekspertyza techniczna) Sąd Arbitrażowy orzekł, iż sprzedany S. podnośnik był używany i w tym zakresie ocena ta jest niewzruszalna. (k. 79-83)

W piśmie procesowym z dnia 14 stycznia 2016r. skarżący podtrzymali swe stanowisko w sprawie. (k. 114,115)

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w postaci przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny przedmiotowej sprawy, istotny ze względu na zakres jej rozpoznania:

W dniu 2 lutego 2011r. strony zawarły umowę dostawy w § 13 ust. 2 umowy strony poddały wszelkie spory pod rozstrzygnięcie Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej.

W związku z wątpliwościami S. co do rzeczywistego stanu dostarczonego przez M. G. i L. K. (2) podnośnika strony prowadziły rozmowy, sporządzona przez S. ekspertyza wskazywała, że podnośnik nie był fabrycznie nowy. Pertraktacje stron nie przyniosły porozumienia.

W dniu 4 marca 2013r. S. wniósł pozew w postępowaniu arbitrażowym przeciwko M. G. i L. K. (2) o zasądzenie 126.562 euro wraz z odsetkami. S. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego oraz o przesłuchanie świadków.

Sprawie nadano sygnaturę akt (...).

W dniu 10 kwietnia 2013r. M. G. i L. K. (2) pozwani wnieśli o oddalenie powództwa, przesłuchanie świadków oraz przesłuchanie pozwanych w charakterze stron.

Na rozprawie w dniu 24 czerwca 2013r. Sąd Arbitrażowy oddalił osobowe wnioski dowodowe stron jako bezzasadne.

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014r. Sąd Arbitrażowy oddalił wniosek powoda o przesłuchanie świadka, Sąd wysłuchał opinii uzupełniającej biegłego i przyjął opinie biegłego J. P..

W dniu 15 września 2014r. Sąd Arbitrażowy wydał wyrok w którym uwzględnił powództwo w całości.

(akta Sądu Arbitrażowego o sygn. akt (...))

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej odpisów dokumentów, a także twierdzeń samych stron, nie zakwestionowanych bądź wprost przyznanych przez strony, które na podstawie art. 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c. Sąd przyjął za udowodnione. Strony nie kwestionowały autentyczności powyżej powołanych dokumentów ani ich treści.

Sąd Okręgowy uznał zgromadzone w aktach sprawy dokumenty oraz ich kopie i odpisy za wiarygodne, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich prawdziwości z urzędu, biorąc pod uwagę fakt, iż strony sporu nie zgłaszały w tej kwestii zastrzeżeń.

Oceny materiału dowodowego Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o reguły wskazane w art. 230 k.p.c., art. 233 § 1 i 2 k.p.c., art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga podlegała oddaleniu w całości.

Zgodne z treścią postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 25 października 2010r. w sprawie o sygn. Akt I ACz 1269/10

Sąd, do którego wniesiono skargę o uchylenie wyroku sądu polubownego, nie działa jako sąd II instancji, uprawniony do merytorycznego badania sprawy z zastosowaniem przepisów prawa materialnego, lecz dokonuje oceny zaskarżonego rozstrzygnięcia sądu polubownego jedynie w perspektywie naruszeń wskazanych w art. 1206 kpc.

Przepis art. 1206 § 1 kpc wskazuje przesłanki na jakich strona może w drodze skargi żądać uchylenia wyroku sądu polubownego, jeżeli:

1) brak było zapisu na sąd polubowny, zapis na sąd polubowny jest nieważny, bezskuteczny albo utracił moc według prawa dla niego właściwego;

2) strona nie była należycie zawiadomiona o wyznaczeniu arbitra, o postępowaniu przed sądem polubownym lub w inny sposób była pozbawiona możliwości obrony swoich praw przed sądem polubownym;

3) wyrok sądu polubownego dotyczy sporu nieobjętego zapisem na sąd polubowny lub wykracza poza zakres takiego zapisu, jeżeli jednak rozstrzygnięcie w sprawach objętych zapisem na sąd polubowny daje się oddzielić od rozstrzygnięcia w sprawach nieobjętych tym zapisem lub wykraczających poza jego zakres, wyrok może być uchylony jedynie w zakresie spraw nieobjętych zapisem lub wykraczających poza jego zakres; przekroczenie zakresu zapisu na sąd polubowny nie może stanowić podstawy uchylecia wyroku, jeżeli strona, która brała udział w postępowaniu, nie zgłaszała zarzutów co do rozpoznania roszczeń wykraczających poza zakres zapisu;

4) nie zachowano wymagań co do składu sądu polubownego lub podstawowych zasad postępowania przed tym sądem, wynikających z ustawy lub określonych przez strony;

5) wyrok uzyskano za pomocą przestępstwa albo podstawą wydania wyroku był dokument podrobiony lub przerobiony;

6) w tej samej sprawie między tymi samymi stronami zapadł prawomocny wyrok sądu.

§ 2. Uchylenie wyroku sądu polubownego następuje także wtedy, gdy sąd stwierdził, że:

1) według ustawy spór nie może być rozstrzygnięty przez sąd polubowny;

2) wyrok sądu polubownego jest sprzeczny z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Zgodnie z treścią art. 1183 kpc w postępowaniu przed sądem polubownym strony powinny być traktowane równoprawnie. Każda ze stron ma prawo do wysłuchania i przedstawienia swoich twierdzeń oraz dowodów na ich poparcie.

W ocenie Sądu I instancji argumentacja strony powodowej nie znajduje uzasadnienia zaś analiza akt sądu polubownego nie potwierdza zarzutów wskazanych w skardze.

W tym miejscu należy wskazać orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2012r. w sprawie I CSK 286/11

	<p>Ustalenia faktyczne sądu polubownego, co do zasady wiążą sąd państwowy, rozpoznający skargę strony, niezadowolonej z rozstrzygnięcia sprawy przez sąd polubowny. Postępowanie przed sądem państwowym nie ma jednak charakteru kontrolnego, właściwego dla sądu powszechnego drugiej instancji i jest ograniczone do wyraźnie wskazanych przepisami przesłanek, stanowiących dopuszczalne podstawy prawne skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego (art. 1206 § 1 i 2 KPC). Z treści przepisów wynika, że skarga nie ma służyć podważeniu przebiegu i wyników postępowania przed sądem polubownym, a uniemożliwić utrzymanie w mocy tylko takiego wyroku sądu polubownego, który uchylia</p>
--	--

elementarnym wymaganiom formalnym rozpoznawania sporów.

Wśród przesłanek określonych w art. 1206 § 1 KPC znajduje się w pkt 4 możliwość uchylenia wyroku sądu polubownego ze względu na nie zachowanie wymagań co do podstawowych zasad postępowania przed tym sądem, wynikających z ustawy lub określonych przez strony. Do takich zasad należy oparcie wyroku na ustalonym stanie faktycznym, co następuje po przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Jedynie więc wtedy, gdyby sąd państwowy uznał, że takie postępowanie nie zostało w ogóle przeprowadzone lub przeprowadzone niekompletnie, albo w oczywisty sposób przeprowadzono je wadliwie, uchylając regułą logicznego rozumowania, wiązania ze sobą faktów w łańcuchu przyczynowo-skutkowym, wybiórczego dopuszczenia dowodów w sprawie, przeprowadzenia dowodów tylko jednej strony, z niezasadnym pominięciem dowodów wnioskowanych przez stronę przeciwną itp., można byłoby uznać, że nie zostały zachowane wymagania, o których jest mowa w art. 1206 § 1 pkt 4 KPC.

Sąd I instancji wskazuje że postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd Polubowny zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, sąd nie doszukał się okoliczności wskazanych w treści art.1206 § 1 pkt 4 kpc w zw z art. 1183 kpc.

Sąd polubowny oddalił osobowe wnioski dowodowe obydwu stron postępowania uznając je za niezasadne. Jednocześnie przeprowadzając dowód z opinii białego wnioskowany przez strony postępowania.

Obie strony procesu brały aktywny w nim udział uczestniczyły w rozprawie w sposób aktywny.

Tym samym nie można uznać że skarżący zostali pozbawieni możliwości obrony swych praw w toczącym się postępowaniu przed Sądem polubownym. Nie doszło do uprzywilejowania przeciwnika we wskazanym postępowaniu. Sąd polubowny w sposób pełny i jednoznaczny uzasadnił decyzję stanowiącą podstawę oddalenia wniosków o przesłuchanie świadków zgłaszanych przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy wskazuje na orzeczenie Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 21 października 2014r. w sprawie V ACa 266/14

Na podstawie klauzuli porządku publicznego wyrok sądu polubownego ulega uchyleniu tylko wtedy, gdy zdeterminowane jego treścią skutki są nie do pogodzenia z określoną podstawową normą. Sąd Polubowny jest uprawniony do pominięcia niektórych wniosków dowodowych, dokonania własnej oceny dowodów i zastosowania

prawa materialnego w takim zakresie, jaki uzna za stosowne. Naruszenie praw procesowych może prowadzić do uchylenia wyroku sądu polubownego na podstawie art. 1206 § 2 pkt 2 KPC w zasadzie jedynie w wypadku, gdy sąd, w wyniku swojego uchybienia, nie rozpoznał istoty sprawy lub uwzględnił wyłącznie stanowisko jednej ze stron, uniemożliwiając drugiej przedstawienie swojego stanowiska wraz z argumentacją.

Pozbawienie strony możliwości ochrony swych praw w postępowaniu przed sądem polubownym ma miejsce wówczas, gdy naruszona zostaje zasada równości stron, jedna ze stron nie zostaje wysłuchana i nie ma możliwości ustosunkowania się do dowodów i twierdzeń przedstawianych przez stronę przeciwną. Z tych względów nie można utożsamiać każdego przypadku niedopuszczenia przez sąd polubowny dowodów wnioskowanych przez stronę z pozbawieniem jej możliwości obrony, ma ono bowiem miejsce dopiero wówczas, gdy strona nie ma żadnej możliwości przedstawienia i wykazania własnych racji.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko wskazane w treści orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie - I Wydział Cywilny

w wyroku z dnia 14 czerwca 2012 r. I ACa 1241/11 - Odrzucenie przez sąd polubowny zaoferowanego przez stronę dowodu dlatego, że dowód ten został uznany za zbędny, nie stanowi pozbawienia strony możliwości obrony. (...) Podkreślić należy przy tym, iż oddalone zostały wnioski dowodowe w zakresie dowodów osobowych obu stron, a więc nie doszło do naruszenia wynikającej z art. 1183 KPC zasady, iż równego traktowania.

W ocenie Sadu Okręgowego bez znaczenia pozostają ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy w Katowicach w sprawie o sygn. akt XIV GC 559/13. Wskazana sprawa nie toczyła się między stronami niniejszego postępowania i brak jest podstaw do uznania iż wystąpiły przesłanki wskazane w art. 1206 § 1 pkt 6 kpc.

W niniejszej sprawie nie wystąpiły również przesłanki wskazane

w treści art. 1206 § 2 kpc. Zgodnie z treścią postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2007r. – sygn.. akt V CZ 91/07

w sprawie o uchylenie wyroku sądu polubownego sąd rozpoznaje skargę w granicach podstaw przytoczonych przez skarżącego, z urzędu bierze natomiast pod uwagę okoliczności wymienione w art. 1206 § 2 kpc.

W tym miejscu należy wskazać wyrok Sądu Apelacyjnego

w K. I ACa 1589/06 z dnia 29 grudnia 2006r. - Skarga

o uchylenie wyroku Sądu polubownego jest nadzwyczajnym środkiem nadzoru judykacyjnego sądu państwowego nad działalnością sądu polubownego i ma charakter kasatoryjny. Powoduje to, że Sąd państwowy w zasadzie nie bada rozstrzygnięcia sądu polubownego co do meritum, a w szczególności czy wyrok ten znajduje podstawę faktyczną, a nawet prawną w obowiązujących przepisach prawa materialnego. Merytoryczna ocena wyroku sądu polubownego jest ograniczona wyłącznie do naruszenia zasad porządku prawnego. Przy czym ocena czy orzeczenie nie uchybia podstawowym zasadom porządku publicznego musi być formułowana w sposób zawężający, co oznacza, iż pozytywne odwołanie się do klauzuli porządku publicznego jest możliwe tylko wtedy, gdy skutki orzeczenia sądu polubownego prowadziłyby do istotnego naruszenia tych zasad. Jest to zatem wyjątkowa podstawa uchylenia wyroku sądu polubownego i może znaleźć zastosowanie w szczególnych okolicznościach, a to wtedy gdy skutki wyroku sądu polubownego byłyby nie do pogodzenia

z podstawowymi zasadami porządku prawnego. Nie jest zatem wystarczająca sama tylko sprzeczność wyroku sądu polubownego z tymi zasadami. Przy czym, co nie budzi wątpliwości, przez zasady porządku prawnego należy także rozumieć nie tylko fundamentalne zasady ustroju społeczno-politycznego, a więc zasady konstytucyjne, ale również naczelną zasady rządzące poszczególnymi dziedzinami prawa: cywilnego, rodzinnego, pracy, a także prawa procesowego.

Wobec nie wykazania przez stronę skarżącą przesłanej wskazanych w treści art. 1206 kpc skarga podlegała oddaleniu w całości.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Zważywszy, że roszczenie powoda zostało w całości uwzględnione, Sąd obciążył pozwanych w całości kosztami procesu i zasądził od niego na rzecz powoda koszty procesu w wysokości, jakie ten poniósł, w tym kosztami opłaty sądowej wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz opłaty skarbowej od dokumentu udzielonego pełnomocnictwa (t.j. Dz. U. z 2013 poz. 490) oraz kwota 17,00 zł opłaty skarbowej od dokumentu udzielonego pełnomocnictwa (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2003 roku, III CZP 2/03, OSNC 2003/12/161),